

Kr. til Kongens Heste, for at de kan faa Havre. Jeg har aldrig tænkt mig, at Kongens Heste skulde sulte, men han kunde have solgt nogle af dem; den Sparsommelighed kunde han have udvist. Det forekommer mig, at naar Rigsdagen henholdsvis begynder og slutter denne Forhandling i Dag med at afskedige 800 Arbejdere — og saaledes sparke dem ud i Arbejdsloshed, Nød og Elendighed — og at bevilge 400 000 Kr. til Kongen, saa har man vist, hvor det nye System fører hen.

Der siges, at det er ikke en overdreven Pragtudfoldelse, der udvises fra Hoffets Side. Jeg ved ikke, hvad man forstaar ved Ordet „overdreven“, det er en Smags-sag; man kan diskutere om, hvad der er overdrevent. Jeg læste i Formiddags i et af de konservative Blade, at man i England havde Forstaaelsen af, at efter Verdenskrigen gik det ikke an at udfolde saa megen Pragt som før, naar Hoffet viser sig. Jeg tror, at hvis Statsministeren havde tilraadet Kongen noget lignende, kunde der godt være fundet Udvej for ved en mere beskedene, men dog anstændig Form, for Hofholdningen at sætte Udgifterne ned. Saa kunde vi spare de 400 000 Kr.; jeg tror, det havde klædt bedre. Og saa havde man undgaaet i Dag som første Punkt at vedtage Afskedigelsen af 800 Postfunktionærer og som sidste Punkt at vedtage 400 000 Kr. som Dyrtdstillæg til Kongen.

Vilhelm Rasmussen: I Anledning af den højtærede Formands Afgørelse for et Øjeblik siden skal jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs') Bemærkninger. Jeg vil forbeholde mig ved Generaldebatten at komme tilbage til Sagen og kun bemærke, at det ærede Medlem ikke kan forsvare Gaardmandsklassen dermed, at han sigter endnu større Indtægtsnydere for, at de ogsaa opgiver forkerte Indtægter.

Jensen (Klejs): Jeg har gentagne Gange fundet Anledning til overfor det ærede Medlem at paatale, at han sigter en bestemt Samfundsklasse for at unddrage sig Skattepligt. Overfor dette har jeg ment det af Værdi baade overfor Offentligheden og overfor dette Ting at fremføre en Udtalelse af en saa sagkyndig Mand paa dette Omraade som Landsoverskatteraadets Næstformand i den Hensigt at værgе en bestemt Samfundsklasse, ikke for at kaste Ansvar over paa en anden.

Vilhelm Rasmussen: Jeg maa værgе mig imod, at jeg skulde have sigtet Gaardmandsklassen. De Herrer maa tage Ordene saaledes, som de siges; jeg sagde udtrykkelig, at jeg ikke sigtede nogen bestemt Klasse, men henlede Opmærksomheden paa Forholdene, saaledes som de var, og bad Finansministeren have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen og undersøge den. Jeg har ikke sigtet Gaardmandsklassen, jeg sagde endog udtrykkelig, at jeg ikke mener, nogen bevidst unddrager sig sin Pligt.

Jensen (Klejs): Det er selvfølgelig Landsoverskatteraadets Opgave at sørge for, at Skatten fordeles retfærdigt; dette bliver desto mere paakrævet, jo højere Skatten bliver. Men naar det ærede Medlem her ikke fremhæver denne Landsoverskatteraadets Opgave med Hensyn til alle de forskellige Erhverv, men kun fremhæver den overfor en bestemt Samfundsklasse, finder jeg Anledning til at gøre Indsigelse.

Ordføreren (Martin Hansen): Jeg finder kun Anledning til at gøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem Hr. Rode, som syntes at nære den Tanke, at Ministeren ved at fremsætte Ændringsforslag Nr. 764 paa Forhaand havde bundet de Partier, som støttede Regeringen, paa en saadan Maade, at de ikke var forhandlingsdygtige; saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg forstaar ikke denne Tale. Ministeren har i Finansudvalget fremsat dette Ændringsforslag og begrundet det paa saglig Maade, ganske som her, og har faaet Finansudvalgets Tilslutning til det ganske som til alle andre Ændringsforslag. Saaledes er Sammenhængen, saa der er ikke Tale om at binde. Jeg maa give den højtærede Finansminister Ret i, at ud fra et sagligt Synspunkt kan Ændringsforslaget overhovedet ikke angribes; og saavel det ærede Medlem Hr. Rode som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen maa i Fjor have haft den Mening, at der er saglig Begrundelse for at give et saadant Tillæg. Der kunde have været nogen Mening i, hvis de Herrer havde indtaget det Standpunkt, at det var for meget, der foresloges bevilget; men de Herrer har ikke en eneste Begrundelse for at gaa pure imod. Naar det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at han ved sin Afstemning overfor dette Ændringsforslag vilde tilkendegive som sin Mening, at det var daarlige Raadgivere, Kongen har haft i denne Sag, saa er dertil at sige, at det ærede Medlem naturligvis kan lægge ind i sin Afstemning, hvad han vil;